

ای کاش اینگونه می بود

► مهدی صنعتی

شاید آن روز که تعداد محدودی از طلاب در زیر زمین مسجد امام حسن عسکری (ع) در شهرستان قم مشغول به انجام مناسک اعتکاف و خلوت هر چه تمام تر با خویش و اندیشیدن در اعمال و محاسبه ی رفتار خویش بودند کمتر استقبال شگفت انگیز این روزها و سال های اخیر جوانان سراسر کشور را با علایق و سلایق مختلف پیش بینی می کردند که به عنوان مثال در شهری چون شیراز ۲۵۰۰۰ نفر جوان ۱۵ تا ۲۵ سال در این سنت حسنه شرکت نموده و جامه ی اعتکاف بر تن نمایند و بر علایق دنیوی شان پشت نمایند .

اما واقعیت این است که سال به سال بر رونق و عظمت این سنت حسنه افزوده می شود و این سیل جوانان مشتاق است که هر ساله در هر شرایطی سعی می کنند در یکی از مساجد جامع شهر رحل اقامت و حال عبادت برگزیده و چند صبحی آن باشند که جان و فطرتشان می خواهد .

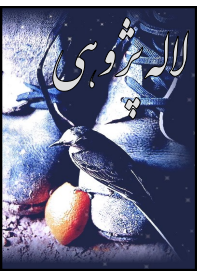
کازرون نیز از این قاعده مستثنی نبوده و هر سال به لحاظ آمار تعداد معتکفین از سال های قبل بیشتر بوده و رشد داشته است تا جایی که امسال این تعداد تنها در شهر کازرون به ۱۱۴۴ نفر رسیده است که اگر این تعداد را در کنار تعداد افرادی که به صورت آزاد از فضای اعتکاف استفاده می نمایند قرار دهیم تعداد شاید به مقدار قابل توجهی بالاتر رود که البته چون همیشه سهم خواهران معتکف بیش از برادران است .

لیکن در این میان و با نگاه به رشد تعداد معتکفین شاید آن چه ذهن دست اندرکاران و نیروهای فرهنگی شهرستان را به خود مشغول کرده است ارتباط منطقی میان تعداد معتکفین و کیفیت برنامه های ارایه شده در اعتکاف می باشد بدین سان که آیا این افزایش در ارتباطی مستقیم با آن برنامه ها می باشد و یا دلیل دیگری دارد؟ و یا این که آیا در کنار افزایش تعداد معتکفین ، میزان واقعی افرادی که در سطح شهرستان ، در پی استفاده از برنامه های معنوی ای چون اعتکاف هستند به همین میزان است؟ فراموش نکنیم که در همسایگی مان - شیراز - اعتکاف جوانانش چند ده هزار نفر و به مدت ۶ روز برگزار می گردد؟ پر واضح است که برای پاسخ به این قبیل سوالات بررسی روند برگزاری اعتکاف از ابتدا تا انتها امری لازم است بلکه سال آینده مراسمی باشکوه تر برگزار شود . بر این اساس نگارنده از دیدگاه آسیب شناسانه موارد زیر را تذکر می دهد.

ادامه در صفحه ۲

برای رشد روز افزون

برگزاری سلسله نشست‌های لاله پژوهی

لازم به ذکر است که مراسم های هفتگی هیات فاطمیون هر هفته به نام یک شهید بزرگوار برگزار می گردد که در این راستا بخشی کوتاه از زندگی نامه و وصیت نامه ی شهید مذکور چاپ و در اختیار اقشار مختلف مردم قرار می گیرد .

پور علاوه بر قرائت زیارت عاشورا ، به استماع خاطرات بازماندگان آن شهید بزرگوار پرداختند و در محضر آن شهید بزرگوار به فیض تمام رسیدند . در انتهای این مراسم به رسم یادبود هدیه ای از جانب کانون به خانواده ی این شهید بزرگوار تقدیم گردید .

واحد تخصص سیره ی شهدای کانون فرهنگی پیامبر اعظم (ص) در راستای زنده نگه داشتن یاد شهدا و ارج نهادن به مقام خانواده ی آن عزیزان ، هفته ی گذشته در ادامه ی سلسله نشست های لاله پژوهی ، با حضور در جمع خانواده ی شهید سعادت

مسئول و یا روحانی‌ای جهت برگزاری این نوع مراسم‌ها و پاسخ - گویی به مشکلات آنان حضور نداشته است که این امر خود نکته‌ی ضعیفی است که لازم است در جهت رفع این امور تدابیر لازم اندیشیده شود .

۵. بی‌توجهی به اعتکاف‌های صنفی

شهرستان کازرون با توجه به سابقه‌ی دیرینه در مسایل دینی و انقلابی و حضور دانشگاه‌های متعدد و تشکل - های متنوع دانش‌آموزی و دانشجویی فعال در سطح دانشگاه‌ها و مدارس از توانایی و ظرفیت لازم برای برگزاری اعتکاف‌های صنفی برخوردار است و بی‌شک اگر حتی اراده‌ی مسئولین امر به برگزاری اعتکافی متمرکز در ایام البیض ماه رجب باشد می‌توان جهت رونق بخشیدن به اعتکاف در این ایام ، اعتکاف‌هایی را در ایام البیض ماه‌های دیگر سال بالاخص ماه مبارک رمضان - با توجه به قرار گرفتن این ماه عزیز در ایام تابستان - جهت این قشرهای مهم و تأثیرگذار اجتماعی که از جمله اهداف مهم برنامه‌های فرهنگی برنامه‌ریزان کشور می‌باشند تدارک دیده و برنامه‌هایی متناسب با نیازهای آنان تدارک دیده و یا حتی اداره‌ی این اعتکاف‌ها را بر عهده‌ی خود تشکل‌ها قرار داد . پ.ر واضح است که برگزاری این برنامه‌ها سبب تعالی معنوی شهرستان ما نیز خواهد شد .

همه‌ی تلاش برنامه‌ریزان و فعالین عرصه‌های مختلف فرهنگی - مذهبی در تمام کشور بر این است که بتوانند فرصت‌هایی را برای توجه به خوب‌شدن و تدبیر در اعمال و عاقبت نگری رفتار را در قشرهای مختلف جامعه نهادینه نمایند و از جمله آمال و آرزوهای آنان ایجاد فرصت‌هایی برای آن اهداف است. اعتکاف و ایامی چون رمضان، طلایی‌ترین ایام برای تحقق این آرزوها و اهداف است و آن چه که در این مقال و این مجال در پی رسیدن به آن هستیم آسیب‌شناسی جهت استفاده هر چه تمام‌تر از این فرصت طلایی بدون هیچ حب و بغضی است. امید است که مسئولین گرامی با دیده‌ی محبت ما را همیاری و همراهی نمایند.

اعتکاف در کازرون = ۱

ای کاش این گونه می‌بود!

مهدی صنعتی

رسانیده است و امسال نیز حضور برخی کانون‌های فرهنگی در برنامه - ریزی دو مسجد از مساجد اعتکاف تا حدودی از بروز این قبیل امور جلوگیری می‌نمود ولیکن هنوز بودند افرادی که بدون اطلاع از احکام این قبیل امور را انجام می‌دادند . در این وادی صحبت از آداب اعتکاف که گاهی رعایت نمی‌شود و ... فراوان است که خود فرصتی مستقل و جدا می‌طلبید .

۴. عدم برنامه‌ریزی جامع

اعتکاف شهرستان از ابتدا تا کنون از نبود برنامه‌ی جامع که در برگزیده‌ی همه‌ی جوانب آن باشد رنج می‌برد . برنامه‌ای که علاوه بر مدیریت نیروی انسانی و تدارکات ، نگاهی دقیق و عمیق به برنامه‌های معنوی و فرهنگی اعتکاف داشته و در همه‌ی مساجد برنامه‌ای واحد اجرا شود . البته امسال به نسبت سال‌های گذشته که وقت بسیار زیادی از معتکفین هدر می‌شد بالاخص در دو مسجد الزهرا و امام حسین تدابیری خوبی توسط کانون‌های فرهنگی شهید جواد کارگریان و پیامبر اعظم (ص) با همکاری سازمان تبلیغات شهرستان اندیشیده شده بود ولی این امر عمومیت نداشت به نحوی که در مسجد سیدالشهدا تا یک روز و نیم از برنامه‌های معنوی خبری نبود و

نموده است که آیا به میزان دریافتی هزینه صورت پذیرفته است که این سؤال نیاز به پاسخ عزیزان زحمت کش سازمان تبلیغات دارد . آنان که معتکف بودند و برای این مراسم تبلیغ چهره به چهره می‌کردند همگی می‌دانند که هزینه‌ی بالایی که امسال از معتکفین دریافت شد نیز یکی از دلایل مهم عدم رشد زیاد تعداد معتکفین بوده است . به عنوان مثال در خانواده‌ی سه‌الی چهار نفر قصد در این مراسم عبادی را داشتند که از این تعداد و به سبب این امر تنها یک نفر الی دو نفر توفیق شرکت یافتند که این مساله در کنار کیفیت خدمات ارائه شده نیاز به تامل جدی دارد .

۳. بی‌اطلاعی از احکام اعتکاف

هر ساله شاهد بوده‌ایم که به دلیل کمبود جا و فضای مناسب و دارای شرایط ویژه جهت برگزاری اعتکاف در دو بخش خواهران و برادران ، اعتکاف در چندین مسجد برگزار شده که بعضا بخشی از فضای این اماکن جزو فضای مسجد نبوده و به تبع حضور بدون ضرورت معتکفین در این فضاها سبب بطلان اعتکاف آنان می‌شود . البته انصاف در این رابطه آن است که سازمان محترم تبلیغات با آرایه‌ی جزوات برخی از احکام مهم اعتکاف را به استحضار معتکفین

ادامه از صفحه اول

۱. تبلیغات ناکارآمد

بی‌شک یکی از مهم‌ترین راه‌های پیا داشتن برخی از مناسبت‌ها و برنامه - های مهم در میان مردم تبلیغات و اطلاع رسانی صحیح و اصولی است و اعتکاف نیز از این امر مجزا نیست . نیم نگاهی به تبلیغات صورت پذیرفته از جانب متولیان امر در جهت ثبت نام از علاقه‌مندان به اعتکاف این امر را مسجل می‌نماید که آماده‌سازی دو پارچه در دو نقطه‌ی شهر و بنا بر اطلاعات واصله تبلیغات تلویزیونی تنها برای جامعه‌ی هدف مذهبیان شهرستان بوده است و احتمالا مسئولین برای جذب دیگر اقشار جامعه برنامه‌ی خاصی را تدارک ندیده بودند که در این راستا می‌توان به عنوان محوری مراسم اعتکاف که «ره توشه‌ی سالکان حق» بود اشاره نمود که این عنوان از لحاظ روان شناسی برخی را به تمایل و برخی را دارای عدم تمایل به این مراسم می‌کند و لذاست که در مقایسه با کارکرد و تأثیرگذاری شگفت اعتکاف به نظر تبلیغات این دوره نیز هم چون سایر ادوار ، ناکارآمد بود . در این راستا انتخاب نامی با اشاره‌ای غیر مستقیم - چون ضیافت عشق - ، تبلیغات وسیع در سطح شهرستان ، اعلام مرتب در بین نمازها در مساجد و ... پیشنهاد می‌شود .

۲. هزینه‌ی بالای ثبت نام

هر ساله در اعتکاف شهرستان این رسم بوده است که بخشی از هزینه - های معتکفین از خودشان اخذ شود که نگارنده چندین بار این امر را به صورت مستقیم از دست اندرکاران اعتکاف شنیده است . لکن آن چه امسال یکی از دلایل اصلی عدم رشد تصاعدی معتکفین در شهرستان بود هزینه‌ی ثبت نام بالای اعتکاف بوده است ، این در حالی است که اولاً شهرستان ما مملو از خیرینی است که انجام این قبیل امور را افتخار خود می‌دانند و ثانیاً نگاهی به خرج‌های انجام شده در ایام اعتکاف که برخی موارد آن هم بنا به اعتراف نیروهای تدارکات از جانب خیرین تهیه شده بود و از سوی دیگر معتکفین از برخی امکانات چون قاشق و چنگال و لیوان یک بار مصرف نیز محروم بودند ، این شبهه و شایعه را ایجاد

اعتکاف = ۱

فلسفه اعتکاف

علی ایزدی

انسان موجودی آمیخته از روح و جسم است. هر یک از دو بعد انسان برای تکامل و پرورش خود نیازهای فطری معینی دارند.

بخشی از مقررات دینی که «عبادت» نامیده می‌شود، برای تأمین نیازهای روحی انسان تشریح شده است. هر چند عبادت ممکن است از جنبه‌های اجتماعی نیز برخوردار باشد. تنوع عبادت‌ها در اسلام دقیقا به دلیل نیازهای گوناگون انسان است. هر عبادتی ، بخش معینی از نیازهای روح را برآورده می‌کند. مثلا نماز، زنگار غفلت از مبدأ آفرینش را از روح و روان می‌زداید.

روزه نیروی عقلانی و قوای روحانی انسان را در مصاف با کشش‌های مادی و شهوانی تقویت می‌کند. حج، شرکت در آزمون مبارزه با تعلقات مادی و دل بستگی‌های دنیوی است. اعتکاف را می‌توان آمیزه‌ای از چند عبادت با فضیلت به حساب آورد. روزه که خود عبادتی بس ارزشمند است و به میهمانی خدا رفتن به شمار می‌آید، یکی از شرایط اعتکاف است.

حضور در معبد و سرای دوست که به خودی خود عبادت است. محرمات اعتکاف یعنی چیزهایی که معتکف باید در طول اعتکاف از آن پرهیز کند، انسان را به یاد حج که یکی از ارکان اسلام است، می‌اندازد. دقت در احکام و آداب اعتکاف نشان می‌دهد که شابهت‌های قابل توجهی میان « حج » و « اعتکاف » وجود دارد. اعتکاف با « جهاد » نیز بی‌شابهت نیست. شرکت در اعتکاف ، همراه با مراعات آداب و شرایط آن، در حقیقت ورود به عرصه‌ی « جهاد اکبر » و مبارزه با نفس است که از جهاد با دشمن خارجی به مراتب برتر است. این عبادت اسلامی در عین حال از برخی جنبه‌های اجتماعی نیز برخوردار است.

واژه‌ی « عکوف » و « اعتکاف » از نظر لغوی به معنای اقامت کردن و ماندن در جایی و ملازم بودن با چیزی است.

معنای اصلی اعتکاف در شرع مقدس اسلام آن است که انسان به انگیزه‌ی تقرب جستن به خداوند متعال، دست کم سه روز در مسجد جامع اقامت کند و می‌توان گفت اعتکاف از عبادت‌های مخصوص به دین اسلام نیست، بلکه در ادیان دیگری وجود داشته و در اسلام استمرار یافته است. گرچه اطلاعات قابل توجهی در باره‌ی حدود و شرایط این عبادت در ادیان دیگر در اختیار ماست.

ابراهیم و اسماعیل (ع) نیز عبادتی به نام اعتکاف وجود داشته و پیروان دین حنیف گرداگرد کعبه معتکف می‌شدند.

السَّجُودِ « به ابراهیم و اسماعیل توصیه نمودیم تا خانه‌ام را برای طواف کنندگان، معتکفان و نمازگزاران، تطهیر کنند. »
« و إِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَ تَخَدُّا مِنْ مَّقَامِ إِبْرٰهٖمَ مُصَلًّی وَّ عَهْدِنَا اِلَیْ اِبْرٰهٖمَ وَّ اِسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهَّرَا بَیْتِیَ لِّلنَّاطِقِیْنَ وَ الْكٰفِیْنَ وَ الرُّكَّعِ

پرداخت. برخی از آیات قرآن نیز از ریشه دار بودن اعتکاف در ادیان گذشته خبر می‌دهند. خداوند متعال می‌فرماید :
« وَ اِذْ جَعَلْنَا الْبَیْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَّ اَمَّا وَ تَخَدُّا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّی وَّ عَهْدِنَا اِلَیْ اِبْرٰهٖمَ وَّ اِسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهَّرَا بَیْتِیَ لِّلنَّاطِقِیْنَ وَ الْكٰفِیْنَ وَ الرُّكَّعِ

علامه‌ی مجلسی در « بحارالانوار » به نقل از طبرسی آورده است که :
« گفته شده : سلیمان (ع) در معبد بیت المقدس به مدت یک سال و دو سال و یک ماه و دو ماه و کمتر و بیشتر اعتکاف می‌کرده است. آب و خوراک برای آن حضرت فراهم می‌شد و او در همان جا به عبادت می‌

برگزاری مراسم شب رحلت حضرت زینب (س) در هیأت فاطمیون

متعدد پرسمان دینی با حضور روحانیون برجسته - ی شهرستان، تصحیح نماز و وضو، محفل انس با قرآن همراه با قرائت قاریان محترم شهرستان آقایان محمودی و حسینی‌روش و اجرای گروه تواسیح بقیه الله، خاطره گویی از سال های جنگ تحمیلی و شهدای شهرستان، مناجات و چندین برنامه‌ی متنوع دیگر می‌توان نام برد.

بهره‌برداری هرچه بیشتر از مراسم معنوی اعتکاف برگزار می‌شد حجه الاسلام و المسلمین رصاف پیرامون صفات حضرت زینب (س) به سخنرانی پرداختند و پس از آن آقایان امیدوار و رحمانی به مداحی پرداخته و حاضرین را به فیض کامل رساندند. لازم به ذکر است از دیگر برنامه‌های کانون در این مراسم «نشست های

مراسم بزرگداشت سالروز رحلت حضرت زینب کبری (س) در مسجد امام حسین (ع) از سوی هیأت فاطمیون و در میان معتکفین و تعداد زیادی از محبین اهل بیت برگزار شد. به گزارش شهر سلمان در این مراسم که در راستای برنامه‌های پیش بینی شده از سوی کانون فرهنگی پیامبر اعظم (ص) به منظور

برنامه ریز. فرد معتکف در عین حال که اعتکافش در جمع است و با دوستان هم اعتکافی، نشست و برخاست می‌کند، اما ارتباط خود را با خدای خودش در همه ی لحظه‌ها حفظ می‌کند و مثال آیه ی شریفه ای است که «تجارت و خرید و فروش آن‌ها را از یاد خدا باز نمی‌دارد.» در عین این که ساعتی را با خدای خودش خلوت می‌کند و در تنهایی خویش به تفکر می‌پردازد، ساعتی هم که در جمع است به تفکر خود ادامه می‌دهد و صحبت دیگران برای او عبرتی است برای به خود آمدن و به خود پرداختن و آیه ی کریمه ی «واصبر نفسک مع الذین یدعون ربهم بالغداه و العشی یریدون وجهه» را نصب العین خود قرار داده و می‌داند که از برکت شب زنده داران و سحرخیزان هم برای پیمودن راه استفاده کند.

اما دوستان برنامه ریز و سازمان تبلیغات و کانون های همکار هم علاوه بر ارایه ی برنامه هایی مثل دعا و تلاوت قرآن و سخنرانی و هم اندیشی، یک برنامه ی سکوت دسته جمعی و عبادت و تفکر فردی هم می‌توانند به برنامه بیافزایند. به این صورت که در ساعت مفیدی از شبانه روز صحبت کردن افراد ممنوع شود و هر کس به برنامه های فردی خود روی بیاورد تا علاوه بر استفاده از برکات جمعی اعتکاف، از تاثیر فردی آن نیز بهره مند گردد.

اعتکاف تمام شد و هم سفران معتکف به سلامتی به وطن و منزل خویش برگشتند. اما چگونه می‌توان اعتکاف را در طول سال تداوم بخشید و برای سال آینده آماده شد. تداوم اعتکاف با تداوم ارتباط با خدا امکان پذیر است. اگر چه دیگر فرصت سه روز نشستن در خانه ی خدا بدست نیاید، اما روزی یک مرتبه به خانه ی خدا می‌توان سر زد و اگر تمام شب و روز به عبادت سپری نمی‌شود، می‌توان نماز خود را به جماعت در مسجد بجای آورد. اگرچه فرصت یک شبانه روز تامل و تفکر در روزهای دیگر به دست نمی‌آید اما می‌توان وقتی از شبانه روز را به خلوت کردن با خدای تبارک و تعالی و تفکر در احوال نفس پرداخت. نقل است که پدر بزرگوار آیت الله قاضی هنگامی که قصد مراجعت از نجف به تبریز داشت، استادشان به او سفارش کرد که در شبانه روز ساعتی را برای خلوت با خدای خودش کنار بگذارد. سال بعد که گروهی از مردم تبریز به دیدار استاد رسیدند، استاد از احوال شاگرد خویش پرسید و جواب دادند که: «آن یک ساعتی را که شما سفارش فرموده بودید تمام شبانه روز آقا را گرفته است.»

اعتکاف در کازرون = ۲

اعتکاف فردی یا اجتماعی

دکتر محمدحسین مرحمتی زاده

اعتکاف باید در مسجد جامع باشد و نه در پستوی خانه و حتی بین مساجد جامع، مسجدهای بزرگ اسلامی هم جایگاه ویژه ای دارند، در همین اجتماعی بودن حرکت اعتکاف باشد. حرکتی که روز به روز شوق و شور بیشتری را برای پیوستن افراد بیشتری به جمع معتکفین به وجود می‌آورد و در شهر همسایه ی ما جمعیت ۲۵۰۰۰ نفری را به دور خود جمع می‌کند.

سوال دیگری که مطرح است این می‌باشد که با توجه به این که هر کدام از مظاهر فردی و جمعی اعتکاف تاثیر ویژه ای روی فرد می‌گذارد، آیا امکان استفاده از هر دو قالب فردی و اجتماعی در اعتکاف وجود دارد؟ و آیا راهی برای پربار کردن اعتکاف ماه مبارک رجب در سال‌های بعد در این زمینه وجود دارد؟ پاسخ مثبت به این سوال هم به همت عزیزان معتکف بستگی دارد و هم به یاری دوستان

خلوت کنند و در پس هر ساعتی که به عبادت و خلوت با خدای خویش می‌پردازند، ساعتی هم سرگرم صحبت با دوستان خود می‌شوند که چه بسا این صحبت‌ها مدار عبادت و معنویت خارج باشد و به همان بحث‌های دنیایی روزمره تبدیل شود. وقتی ارتباط اعتکافی به صورت گروهی در می‌آید، توان عبادی گروه در تک تک افراد تزیق می‌شود و افراد به سمت و سوی معنویت جمع کشیده می‌شوند و اگر انگیزه ی کمتری برای تفکر در دین و ارتباط با خدا وجود داشته باشد، این فرصت جمعی انگیزه‌ها را تقویت می‌کند و راه هموارتری را برای پیمودن مسیر معنویت باز می‌کند.

پس هنگامی که اعتکاف فردی، فرد را تکان داده به تفکر و او را به حرکت در می‌آورد، اعتکاف اجتماعی جامعه را به تفکر و او را به حرکت می‌دهد. شاید سر این که

برنامه ریزی دقیقی برای گروهی شدن عبادت‌ها شده بود، فکر کردن افراد هم در قالب جمع پیاده شده بود و جلسه های متعدد هم اندیشی و پرسش و پاسخ و سخنرانی برگزار گردید.

سوالی کج نه تنها من، بلکه افراد دیگر هم آن را مطرح کردند و برای پاسخ به آن با خود کلنجار رفتند این بود که آیا برنامه ریزی های جمعی به هدف اعتکاف که ظاهراً یک عمل فردی است و فرصتی است برای خلوت کردن بنده با خالق، ضرر نمی‌زند؟

برای پاسخ به این سوال باید گروه های شرکت کننده در اعتکاف را مورد بررسی قرار داد و توان روحی و معنوی آن‌ها را دید. گروهی از جوانان که اعتکاف را برای اولین بار و یا مراتب اولیه تجربه می‌کنند چنین توانایی در خود نمی‌بینند که تمام این سه شبانه روز را با خود

اعتکاف به معنی خلوت کردن بنده ی خدا با خداوند تبارک و تعالی است. فرصتی روزمره و از اطرافیان برای زندگی کردن با کسی که همه چیزمان از اوست. اعتکاف فرصتی است برای هم نشینی با خدای خود و فرصتی است برای برگشتن و به گذشته خود نگاهی افکندن و تصمیم جدی برای برگشت به زندگی بالاتر و والاتر است.

خوشبختانه سال به سال به تعداد کسانی که به این سنت حسنه الهی روی می‌آورند افزوده می‌گردد و سازمان‌ها و کانون‌هایی قدر این حضور مردم به ویژه جوانان را در برنامه ی اعتکاف می‌دانند و برای ساعت‌های این حضور برنامه ریزی می‌کنند. آن چه در اعتکاف امسال در مسجد امام حسین (ع) شاهد آن بودیم، زحمت بی دریغ هیأت امنای مسجد و برنامه ریزی دقیق کانون فرهنگی پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله) بود که علاوه بر این مسجد در مساجد دیگری نیز به برنامه ریزی جمعی اعتکاف همت گمارده بودند.

برنامه ریزی گروهی در اعتکاف از دو دیدگاه قابل تامل است. دیدگاه اول که به نقش اعمال فردی در اعتکاف بیشتر اهمیت می‌دهد، معتقد است کارایی اعتکاف زمانی بروز و تاثیر بیشتری دارد که معتکف سر در گریبان عبادت و تفکر خود فرو ببرد و از تماس با دیگر معتکفین بپرهیزد. لب از سخن ببندد و به فکر چاره ای برای رهیدن از نفسانیات و تعلقات به دنیای مادی گرایانه باشد. هم اکنون که فرصتی برای جاداشدن از خانواده فراهم آمده، از دوستان خود نیز جدا گردد و هم نشین خدای رحمن گردد. به خود فرو رود تا بتواند از خود بیرون آید. به وضعیت زندگی خود بیندیشد و کم و کاستی های آن را برطرف کند و در ایام دیگر که فرصت کمتری برای خلوت کردن با خدای خویش می‌یافت، هم اکنون تمام وقت خویش را برای خودش و خلوت با خالق خودش سپری کند.

در دیدگاه دوم اعتکاف هم می‌تواند یک عمل عبادی دسته جمعی باشد و مثل نماز جماعت به جماعت برگزار شود و اگر چه احتمالاً حدیثی در بیان ثواب جماعت اعتکاف بیان نشده، اما دارای آثار و برکات فردی و اجتماعی هست و هم چنان که شتاب پزندگانی که به صورت گروهی پرواز می‌کنند خیلی بیشتر از شتاب پرنده ی تنهاست، شتاب معنوی انسان مهاجر در جمع هم بیشتر است و اگر در این میان دل یکی بشکند، خدای خالق مهربان به جمع با نظر لطف و عنایت نگاه می‌کند. در اعتکاف امسال علاوه بر این که

توصیه‌های مقام معظم رهبری = ۱

اعتکاف بیشتر یک کار فردی است

خلوت میکنند. اعتکاف بیشتر یک کار فردی است؛ ایجاد یک ارتباط با خداست. جوری نشود که برنامه‌های جمعی این مراکز اعتکاف، حال خلوت و حال ارتباط فردی و قلبی با خدا را در افراد ضعیف بکند یا بگیرد. مجال بدهند؛ وقت بگذارند؛ بگذارند این جوانها قرآن بخوانند، نهج البلاغه بخوانند، صحیفه ی سجادیه بخوانند. بخصوص من در این ایام اعتکاف، صحیفه ی سجادیه را توصیه میکنم. این صحیفه ی سجادیه واقعاً کتاب معجزنشانی است. خوشبختانه حالا

من همین‌جا به مسئولین مربوط - در این امور اعتکافها - یک سفارشی بکنم: اگرچه که اجتماع هزاران نفر در جاهای مختلف یک فرصت خوبی است و شنیده‌ایم بعضی از مسئولین مساجد، در این فرصتها برنامه‌های جمعی‌ای می‌گذارند که مثلاً افراد، بیشتر استفاده نکنند؛ لکن من میخواهم عرض بکنم این برنامه‌های جنبی مراکز اعتکاف، جوری نباشد که با خلوت هر کدام از معتکفین منافات پیدا کند. این اعتکافی که جوانها انجام میدهند، در واقع دارند با خدا

ترجمه هم شده و ترجمه‌هایی هست. سال گذشته ترجمه‌ی خوبی از صحیفه ی سجادیه را به من دادند و آن را دیدم؛ ترجمه‌ی بسیار خوبی است. از این معارف موجود در دعا‌های حضرت علی بن حسین (سلام الله علیه) در صحیفه ی سجادیه، استفاده کنند؛ بخوانند؛ تأمل کنند. اینها فقط دعا نیست؛ درس است؛ این کلمات امام سجاد - و همه‌ی ادعیه‌ای که از ائمه (علیهم‌السلام) مأثور است و بدست ما رسیده است - پر است از معارف.

برگزاری اولین نشست آینده‌ای بهتر با خانواده‌ی اعضا

فرهنگی پیامبر اعظم (ص) پس از بیان نکاتی در باب تعلیم و تربیت اسلامی فرزندان، به بیان مسایلی پیرامون فعالیت‌های متفاوت هیات و کانون پرداختند.

برنامه‌ی آتی به سوالات اعضا و والدین آن‌ها در زمینه‌های گوناگون پاسخ دادند. در این جلسه که اولین نشست از سلسله نشست‌های «آینده‌ای بهتر» بود حجه الاسلام رصاف مسوول کانون

هفته‌ی گذشته در راستای ارتباط گیری با والدین محترم اعضای شرکت کننده در برنامه‌های کانون، جلسه‌ای برگزار گردید و مسوولین کانون پس از بیان گزارشی از برنامه‌های انجام شده و

اعتکاف دو گازرون = ۳ پرسمان دینی، نیاز امروز

آن‌جا بیشتر احساس می‌شود که مطالب آرایه شده از سوی سخنرانان و مبلغین دینی نیز در برنامه‌های مناسبی سال مدتی است بیشتر جنبه‌ی حاشیه‌ای داشته و به مسایل اصلی کمتر پرداخته می‌شود و حتی در زمان‌هایی، استفاده از سخنران‌هایی با موضوعات بصیرت بخش در این گونه مراسم‌های شهرستان به صورت عمدی کمتر دیده می‌شود. از سوی دیگر عطش جوانان معتکف در دانستن هر چه بیشتر امور دینی که متأسفانه گاهی برخی از مسایل ابتدایی اعمال فردی را هم در بر می‌گرفت، نیاز به برگزاری برنامه

جلسات هم اندیشی دینی به جهت مطالعات فراوان متخصصین امور مذهبی و استقبال خوب مخاطبین این نوع جلسات - که به عنوان نمونه در همین ایام اعتکاف برخی از جلسات تا ساعت‌ها پس از نیمه شب ادامه می‌یافت که البته شاید مهم‌ترین دلیل این رویکرد و استقبال، راحتی مخاطبین در ارائه‌ی سوالات و حتی نظرات خود بدون ترس از تقبیح و برخورد می‌باشد این شیوه و تا حدودی شیوه‌ی سخنرانی پیرامون یک موضوع و آرایه‌ی سوال از جانب شرکت‌کنندگان شبیه برنامه‌هایی چون تا چشمه

محمدجعفر جوشن

سنت حسنه‌ی اعتکاف سنتی نبوی است که پیامبر گرامی اسلام آن را بنا نهاده و راهی را به سوی خودسازی فراهم نمودند تا انسان بتواند به دور از هیاهوی زندگی در گوشه‌ای به تفکر پرداخته و با ایمانی محکم‌تر و رسوخ‌تر زندگی را از سر بگیرد اما در این میان جایگاه مباحث اعتقادی در افراد جایگاه ویژه‌ای است، چرا که به واسطه‌ی سستی در بعضی مباحث اعتقادی است که انسان در طول زندگی ممکن است به انحراف رفته و خدای ناکرده ایمان خود را از دست بدهد.

در جهان امروز که دشمنان اسلام و شیعیان به طرق گوناگون هم چون القاء شبهه بوسیله‌ی شبکه‌های ماهواره‌ای و سایت‌های اینترنتی در کنار حضور - افرادی در سطح شهرستان‌ها که به صورت فعال بین مردم به فعالیت مشغول بوده و سعی در به انحراف

کشاندن و ایجاد خلل در باورهای مردم دارند، بی‌شک می‌بایست در طراحی برنامه‌های فرهنگی اعتکاف تلاش می‌شد که ضروری‌ترین نیازهای معتکفین برآورده شود و از این رو بود که در برنامه‌های مسجد امام حسین (ع) - به عنوان مثال و احتمالاً به همین دلیل در مسجد الزهرا (س) - معتکفین در چند نوبت به صورت حلقه‌های معرفت مباحث اعتقادی خود را مطرح کرده و به هم اندیشی می‌گذاشتند و در انتها از سوی مربیان حلقه‌ها مباحث جمع بندی می‌شد. نوع کار در حلقه‌های معرفت و

توجه به مسایل مختلف مذهبی از جانب مسوولین و سالم سازی باورهای اعتقادی جوانان و عموم مردم شهرستان نیازمند نگاهی فراتر از اعتکاف و ایام آن است. این نیاز آن‌جا بیشتر احساس می‌شود که مطالب آرایه شده از سوی سخنرانان و مبلغین دینی نیز در برنامه‌های مناسبی سال مدتی است بیشتر جنبه‌ی حاشیه‌ای داشته و به مسایل اصلی کمتر پرداخته می‌شود

ی رضوان - در حد بهترین شیوه‌های بیان مسایل اسلامی مطرح است که به دلیل تأثیرات شگرف این نوع برنامه‌های دینی به نظر می‌رسد مسوولین امر در برنامه‌ریزی‌های سال‌های آتی باید با توجه بیشتری به این مهم نظر کنند. اما آن‌چه که نگارنده را بر آن داشت تا این سطور را به رشته - ی تحریر در آورد در واقع این مهم بود که توجه به مسایل مختلف مذهبی از جانب مسوولین و سالم سازی باورهای اعتقادی جوانان و عموم مردم شهرستان نیازمند نگاهی فراتر از اعتکاف و ایام آن است. این نیاز

هایی مستمر را با این رویکرد - پرسمان دینی و نشست‌های دین پژوهی - بیش از پیش می‌گرداند. پر واضح است که با کمی دقت معلوم می‌شود که این وضعیت در میان معتکفین جاری می‌باشد که به عنوان افرادی که تصمیم به خلوت و راز و نیاز با معبود خویش گرفته‌اند تا حدودی از دیگر افراد جامعه بالاتر بوده و نیازهای آنان قاعدتاً باید کمتر باشد؛ از این روست که خلا چنین برنامه‌هایی در انتظار تصمیم‌کارساز نهادهای فرهنگی شهرستان می‌باشد.

اطلاعیه مهم واحد تفحص سیره شهداء

می‌خوایم عکس‌های شهدای بروج‌های کانون و هیأت رو بدیم چاپخونه برا چاپ، پس هر کی تو خونادشون شهید داره اعلام کنه .

این چیزا رو لازم داریم:

- عکس تکی : به دونه - عکس دسته جمعی جالب : به دونه
- یک قسمت قشنگ از وصیت‌نامه
- نام و نام خانوادگی، نام عملیاتی که شهید شده و اگر سیمتی هم در جنگ داشته، بنویسید.

خواهران:

همه روزه صبح‌ها، خیابان توحید .

طبقه‌ی بالای حسینیه مسجد سیدابراهیم. کانون فرهنگی پیامبر اعظم (ص)

برادران:

شب‌ها، بعد از نماز مغرب و عشاء . مسجد امام حسن مجتبی (ع)

اعتکاف = ۲

اعتکاف در ادیان مختلف

حسین ایرانی

(ع) با آنکه مسوولیت سنگین رهبری و هدایت امت یهود را به دوش داشت برای مدت زمانی آنان را ترک کرد و برای خلوت‌گزینی با محبوب خویش به خلوتگاه خود در کوه طور شتافت وی در پاسخ به پرسش خداوند که فرمود چرا قوم خود را رها نمودی و با عجله به سوی ما شتافتی؟ عرض کرد: پروردگارا به سوی تو آمدم تا از من راضی شوی.

بیت المقدس از مکانهایی بود که همواره

اعتکاف مخصوص دین اسلام نیست بلکه در ادیان الهی دیگر نیز وجود داشته و در اسلام استمرار یافته است اگر چه ممکن است در شرع مقدس اسلام پاره‌ای از خصوصیات و احکام و شرایط آن تغییر یافته باشد.

آیین مهر پرستی

آیین مهر پرستی پرستش و ستایش مهر یا میترا پیش از ظهور زرتشت به عنوان یک نیروی حاکم معنوی مورد توجه آریاییها بوده است و مهر پرستان مراسم دینی خود را در غارهای تاریکی به نام «مهرابه» انجام میدادند. فردی که میخواست وارد جمع مهر پرستان شود ابتدا باید موافقت مرشد را جلب کند و سپس تعلیم خاصی را فرا گیرد. پیروان این آیین در محیطی دور از اجتماع با انجام فرایضی نظیر روزه و غسل به تطهیر درونی خویش می‌پرداختند.

دین زرتشت

در دین زرتشت سکونت در آتشکده و خلوت‌گزینی در کوه به عنوان محل نیایش و دنیا گزینی مورد توجه بوده است. زیرا یکی از راههای خداجویی و خدا یابی اجتماع گزینی بوده است. همانگونه که زرتشت برای نیایش پروردگار و احراز مقام پیامبری مدتی در کوه سولان خلوت‌گزینی کرد. همچنین ساسان فرزند بهمین ترک دنیا و سلطنت کرده و برانجام دادن عبادتش در کوه سکونت گزید.

خلوت‌گزینی در آیین بودا

در آیین بودایی خلوت‌گزینی شرط ضروری و ذاتی زندگی رهبانی است. رهبان بودایی اکثر اوقات خویش را در معابد یا ذکر اوراد و ادعیه و انجام مراسم عبادی می‌گذرانند.

شریعت ابراهیم

خداوند در قرآن به پیامبر خود ابراهیم و پسرش اسماعیل دستور می‌دهد که خانه مرا پاک کنید برای طواف کنندگان، معتکفان و نماز گزاران.

با توجه به این آیه نتیجه میگیریم اعتکاف عملی بوده که در شریعت ابراهیم جزو مناسک و عبادات الهی محسوب می‌شده و مورد رضایت خداوند بوده است اما چگونگی مناسک آن مشخص نیست اجداد پیامبر اسلام (ص) نیز که از پیروان دین ابراهیم به شمار میرفتند هر ساله مدتی رابه اعتکاف در غارها و بیابانها می‌پرداختند. پیامبر (ص) نیز قبل از مبعوث شدن بر دین اجدادش بود و روزهایی از سال را در غار حرا به عبادت تامل و تفکر در عالم هستی می‌پرداخت. حضرت موسی

تعداد زیادی برای اعتکاف در آن گرد می‌آمدند و عده‌ای هم به سرپرستی و خدمت به معتکفین مشغول می‌شدند که بزرگ این گروه زکریا بود و از جمله کسانی که در امر اعتکاف سرپرستی می‌نمود حضرت مریم بود.

شریعت مسیح

رهبانیت به معنای خلوت نشینی، گوشه‌گزینی، پرهیز از دنیا و پرداختن به عبادت یکی از رایج‌ترین آداب و مناسک آیین مسیحیت به شمار می‌رود که در ظاهر شباهت زیادی با اعتکاف دارد. قرآن کریم به وجود این عمل مسیحیان اشاره نموده و به طور ضمنی آن را تایید می‌کند: در قلبهای کسانی که از مسیح پیروی میکنند رحمت و رهبانیت قرار دادیم. عملی که خود بدان دست زدند و ما آن را بر آنان واجب نمودیم. با توجه به معنای این آیه معلوم میشود که رهبانیت عبادتی است که پایه‌گذاری و جعل آن از سوی مسیحیان بوده و برای قرب بیشتر به خداوند بدان عمل می‌کردند حال آنکه اعتکاف یک عبادت شرعی در ادیان سابق بوده و با رهبانیت تفاوت دارد.

اعتکاف در اسلام

از زمان شکل‌گیری جامعه اسلامی و برپایی احکام الهی سنت اعتکاف همواره مورد توجه مسلمین قرار داشته و مسجدالحرام و مسجد النبی از مهمترین مکانهای اعتکاف بوده و هست و همه ساله خیل عظیمی از مسلمین سراسر دنیا به این دو شهر مقدس آمده و خود را در دنیای بیکران رحمت الهی غوطه‌ور می‌کنند و از قصر آن مروارید های زیبای معرفت و رحمت استخراج می‌نمایند تا یار که را خواهد و توفیق که را باشد؟

زیارت قبور شهدا و قرائت حدیث کساء

عموم دوستداران و دلباختگان فرهنگ عاشورا و راه شهدا جهت شرکت در این مراسم دعوت به عمل می آید.

کساء در کنار قبور مطهر شهدای شهرستان برگزار می نماید. این برنامه هر هفته بعد از ظهر پنجشنبه راس ساعت ۷ در یکی از گلزار شهدای شهرستان برگزار می گردد. از

واحد تفحص سیره ی شهدای کانون فرهنگی پیامبر اعظم (ص) در راستای بزرگداشت یاد و خاطره ی شهدا هر هفته اقدام به برگزاری زیارت قبور شهدا و در ادامه قرائت حدیث شریف

معنای ذکر

معنی و مفهوم ذکر، «یاد» است. یاد گاهی قلبی است و گاه زبانی. یاد قلبی ریشه ی یاد زبانی است و ذکرالله در حقیقت به معنی آن است که انسان در قلب خود خدا را یاد کند تا بر زبان هم یاد و نام ذات مقدس ربوبی را داشته باشد.

در روایات فراوانی از معصومان (سلام الله علیهم اجمعین)، دعوت به ذکر خدا شده است و این دعوت از آن روست که غذای جان آدمی و حیات آن به ذکر خداست. مفهوم این کلام آن است که جان بدون یاد خدا می میرد. «الْمَوَاعِظُ صِیَالُ النَّفْسِ» پندها، صیقل دهنده ی جان هستند. جان منهای ذکر خدا، گردگرفته می شود و گردزایش تنها با یاد خدا ممکن است. آن گاه که انسان با یاد اوست، نشان آن است که حضرت محبوب، او را به حریم قدس راه داده و آن گاه که انسان غافل است، به این معنی است که از محبوب واقعی جهان هستی روی گردانده و خدا هم او را از دیدار خود محبوب ساخته است.

مواضع ذکر

در روایات ما تأکید زیادی بر این هست که در برخی جاها باید بیشتر به یاد خدا بود. چون زمینه های جلوه گری شیطان بسیار زیاد است. یکی از این مکان ها بازار است که فرموده اند: «ادُّكِرُ اللهُ إِذَا دَخَلْتَ السُّوقَ». هنگام تجارت و خرید و فروش بستر غفلت از خدا، فراهم می شود، اما می توان آن را با یاد خدا از بین برد.

اخلاق در اعتکاف

یادِ او

حجت الاسلام و المسلمین سیداحمد خاتمی

زبان داشته باشد، دائم الذکر می پندارند. درست است که در قرآن می خوانیم: «یا ایُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا اذْکُرُوا اللهَ ذِکْرًا کَثِیرًا». اما مراد از ذکر کثیر و دائم الذکر بودن قطعاً این است که انسان پیوسته به یاد خدا باشد و لحظه ای غفلت نکند. امیرمؤمنان علی علیه السلام از مصادیق کامل دائم الذکرها بود. در آن وقت که حکومت می کرد، دائم الذکر بود؛ هم چنان که هنگام جنگ و شمشیرزدن این گونه بود. البته از مصادیق دائم الذکر بودن، ذکر زبانی هم هست، اما آن چه مهم است، ذکر قلبی است که اولیای خدا همین دوام ذکر در قلب را دارند.

ذکر زبانی و ذکر قلبی ارتباطی متقابل دارند. ذکر قلبی انسان را به ذکر لسانی رهنمون می سازد و ذکر زبانی زمینه ساز ذکر و توجه قلبی است. باید از همان راهی رفت که معصومان فرموده اند. با تقوا، پاکی و پرهیز از گناه است که زمینه ی هر دو گونه ی ذکر فراهم می شود. تا وقتی که انسان در وادی گناه است، نه ذکر زبانی معنی پیدا می کند و نه ذکر قلبی. اما وقتی انسان در وادی عفاف و پاکی قرار گرفت، خدای متعال توفیق هر دو را به او عنایت می کند.

«وَعَلَّمَتِ الْأَبْوَابُ وَ قَالَتْ هِیْتِ لَكَ قَالَ مَعَادُ اللهِ إِنَّهُ رَبِّی أَحْسَنَ مَنَویَ». زیلخا درها را بست و آماده ی کامجویی از یوسف شد، اما یوسف به یاد خدا بود. او از مخلصین بود و تن به گناه نداد. دیگر جایی که سفارش به یاد خدا شده ایم، هنگام جنگ است. «یا ایُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِذَا لَقِیْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَ اذْکُرُوا اللهَ کَثِیرًا». وقتی در جنگ با گروهی برخورد می کنید، استقامت به خرج دهید و فراوان خدا را یاد کنید. این یاد خداست که در لغزش گاه ها انسان را از سختی ها و فراموشی ها می رهاورد و جاده ی وصول الی الله را صاف می کند، تا بنده به پرتگاهها نغلند.

مراتب ذکر

مراتب و مراحل ذکر را در حقیقت ذاکر رقم می زند. گاه او در مراحل ابتدایی راه است و ذکر یک معنی پیدا می کند. گاه در اواسط راه است که ذکر معنی بالاتری می یابد. گاه نیز در اوج است؛ مانند ذکر پیامبر(ص) و امامان معصوم (ع) که بی شک با ذکر ما مردم عادی متفاوت است. اشکها و ناله های آن ها نیز فرق می کند. آن ها قله را می بینند و ذکر خدا وسیله ای است برای نزدیک شدن به آن قله که بی نهایت است. امروزه هر کسی که وردی را لقلقه ی

دومین جایی که بر یاد خدا در آن سفارش فراوانی شده است، هنگام غضب است. هنگامی که انسان غضب می کند و عصبانیت جانش را فرا می گیرد، آن لحظه لحظه ی غفلت از خداست. ذکر خدا در چنین جایی به داد انسان می رسد و او را از این لغزش گاه ها می رهاورد. سومین جایی که جای یاد خداست، هنگام تصمیم گیری است. در تصمیم گیری ها شیطان ممکن است میدان داری کند تا ناحقی را بر مسند بنشاند. این جا هم سفارش به یاد خدا شده است.

اما در روایات ما شاید بالاترین ذکر، یاد خدا در آستانه ی ارتکاب حرام های الهی است تا بازدارنده ی از گناهان باشد. به ویژه سفارش بسیاری به ذکر خدا در خلوت ها شده است. این سفارش برای همه است؛ به ویژه برای جوانان. در روایات داریم که وقتی محرمی با نامحرمی در جایی که دیگری به آن راه ندارد، خلوت می کنند، سومین این جمع، شیطان است. بنابراین اگر هم پس از تلاش بر پرهیز از ورود به چنین خلوتی، باز هم انسان موفق نشد، تنها یاد خداست که انسان را حفظ می کند و راه فرار از گناه را بر انسان می گشاید.

تأثیر ذکر
زندگی انسان ها را امروزه اضطراب های بسیاری فرا گرفته است. این یک حقیقت قرآنی است که با یاد خدا انسان به آرامش می رسد: «أَلَا بِذِکْرِ اللهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ». واقعیت این است که باید ریشه های اضطراب را پیدا کرد. ریشه ی این اضطراب ها یا ترس از گذشته است یا نگرانی برای آینده یا ناراحتی از مشکلات مالی و خانوادگی و ... این ها عوامل اضطراب است. انس با خداوند این عوامل را از بین می برد. «أَلَا إِنَّ أَوْلِیَاءَ اللهِ لَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لَا هُمْ یَحْزَنُونَ». دوستان نه از گذشته اندوهی دارند و نه از آینده نگران و بیمناکند. مشکلات اقتصادی و سیاسی آن ها را نا امید نمی کند. «مَنْ یَتَّقِ اللهَ یَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَ یَرْزُقْهُ مِنْ حَیْثُ لَا یَحْتَسِبُ». آن که با خداست، احساس می کند که وصل به دریای پهناور قدرت است، وصل به دنیای بزرگ عزت و عظمت است و این اتصال او را به ساحل آرامش می رساند. نمونه ی عینی آن همان است که در زندگی و سیره ی معصومان می بینیم. همه ی عزیزان ابی عبدالله(ع) را کشتند، اما در آخرین لحظات ایشان می فرمود: «إلهی رضاً بِقَضَائِكَ تَسْلِیماً لِأَمْرِكَ» آرام آرام است. چنین آرامش هایی در سایه ی خشکاندن ریشه های اضطراب و نگرانی است که پدید می آید. تفسیر نمونه در ذیل آیه ی «أَلَا بِذِکْرِ اللهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» در سوره ی رعد، ۸ عامل نگرانی را نام برده و یاد خدا را محوکننده ی تمام این عوامل معرفی

اعتکاف در کازرون = ع

مساجد همیشه در اعتکاف

علی اکبر فرشته حکمت

نوجوان ها و جوان ها باشد - چرا باید برخی هیات های مذهبی که توسط جوانان اداره می شوند سرگردان برای یافتن مکانی جهت انجام فعالیت های خود با موانع فوق مواجه باشند؟! - چرا باید مساجدی که در خصوص فعالیت های فرهنگی - مذهبی و جذب جوانان فعال هستند مورد بغض و کینه ی آدم های بی تقوی قرار گیرند؟! - چرا همین اشخاص در برابر محافل غیرمذهبی و تریبون های مشکوک و منحرف کننده و یا محافل پیدا و پنهانی که موربانه وار بر پیکره ی انقلاب و فرهنگ و ارزش های جامعه ی شیعی حمله ور شده اند و در خلوت امن و امان غفلت متصدیان فرهنگی، مشغول تخریب اصول ولایی ما هستند، سکوت اختیار کرده اند؟! - چرا برخی «خورده بگیر، جمله ول کن» شده اند؟! خطاهای کوچک جوان های مخلص و مستعد و پرشور طلبه و دانشجو و دانش آموز را بر نمی تابند اما چالش های ایجاد شده توسط افراد و جریان هایی خاص را، نمی بینند؟! و یا نمی خواهند ببینند و یا جرأت مقابله ندارند و یا توانایی تشخیص معضل. که در هر صورت فاجعه است.

سالگرد... می خواهند! برخی دیگر مسجد را برای اعمال قدرت و ابراز عقاید پوسیده و گشودن عقده های سرخورده ی خود می خواهند! و البته برخی هم که اکثریت هستند مسجد را در راستای اهداف قرآنی اداره می کنند و الحق و الانصاف از وقت و حوصله و امکانات خود برای رونق مسجد مایه می گذارند. اما در خصوص گروه های اول و دوم باید گفت که تعادشان هر چند اندک باشد زیاد می نمایند و عوارض دافعه ای که برای مساجد و مکان های مقدس در برابر مردم ایجاد می کنند چنان است که متولیان امور مذهبی برای اصلاح آن ها باید تعجیل داشته باشند.

- چرا باید برخی مساجد در نقاطی از شهر و روستا منزوی و معتکف بمانند؟! در صورتیکه مسجد باید محل رفت و آمد خلق اله بویژه

برخی مساجد گرد و غبار غربت بنشینند؟! منظورم مساجد بی پول و امکانات نیست، چه بسا برخی از مساجد از شکل و شمایل و تزئینات و ساز و برگ مرسوم تا دلت برخوردار باشند، اما چیزی که مساجد را غنی می کند و در جایگاه واقعی قرار می دهد حضور مشتاقان و موحدین مومن و مومنه در آن هاست. به نظر می رسد افرادی مساجد را فقط برای مراسم تشریفاتی امور اموات(مجالس ترحیم و مونه و هفته و

خوشا به حال مساجدی که امسال و سال های گذشته ده ها و صدها زن و مرد متدین و دردمند خداجوی و خدایانه را در مقام معتکف پذیرا بودند و انشاءاله سال های آتی هم این توفیق را هم چنان خواهند داشت که سنت حسنه ی اعتکاف را زنده نگه دارند. اما مساجدی هم هستند که دست تقدیر که چه عرض کنم! اما انحصارطلبی ناشی از جهل و نادانی افرادی تحت عنوان!!!! باعث گردیده است که با بندگان مومن خدا فاصله داشته باشند! نمی دانم متولیان اصلی نظارت بر امور مساجد چه نهاد یا

نمی دانم متولیان اصلی نظارت بر امور مساجد چه نهاد یا نهادهایی هستند. آیا در کشوری که همه داعیه ی دینی بودن دارند، می بایست بر چهره برخی مساجد گرد و غبار غربت بنشینند؟! نهادی هستند. آیا در کشوری که همه داعیه ی دینی بودن داریم، می بایست بر چهره

برگزاری جلسات حلقه های معرفت کانون پیامبر اعظم (ص)

برادران علاقه مند می توانند در روزهای مقرر، جهت شرکت در زمان مذکور در مسجد امام حسن مجتبی (ع) حضور بهم رسانند.

با محوریت موضوعات اعتقادی- فرهنگی نموده است. این جلسات در شبهای یکشنبه و چهارشنبه هر هفته در مسجد امام حسن مجتبی (ع) راس ساعت ۱۰ شب برگزار می‌باشد.

واحد آموزش کانون فرهنگی پیامبر اعظم (ص) به منظور رشد بینش اعتقادی و عمق بخشیدن به باورهای دینی اعضای طلبه و دانشجوی خود، اقدام به برگزاری «حلقه‌های معرفت»

اعتکاف در کازرون = ۵ قدر ندانستن فرصت‌ها

میم . الف

چرا قدر این نوجوان را مجریان ما نمی دانند قدر این نوجوان را دشمن ما می داند که برای جذب او میلیاردها دلار هزینه می کند و او را از ما می رباید. اسلام و احکام اسلام چه زیبا راه وصل و دوستی را ایجاد کرده و مجریان ما چه راحت آن را بر باد می دهند و سپس داد می زنیم که چنین و چنان....

رفع این نقیصه گامی اساسی بردارند. نگارنده گمان نمی برد در این که این عصر و زمانه که مادیات سر تا پای زندگی ما را در بر گرفته مسلمان و مومن احتیاج به مکانی دارد که در آن بتواند خود را پیدا کند و به دور از دنیای مادی و هیاهوی زندگی با معبود خود مناجات کند و بدین وسیله توشه ای برای دنیا

یکی از مسائلی که همیشه باعث زجر کشیدن و خون دل خوردن دلسوزان نظام و انقلاب می شده است این بوده که مسئولین برای مسائل فرهنگ (منظور فرهنگ دینی و ایرانی است نه فرهنگ وارداتی) و معنوی حاضر به هزینه کردن و وقت گذاشتن نبوده اند و مراسم معنوی و پرشور اعتکاف نیز از این قاعده مستثنی نبوده است که به گفته مجریان این مراسم کوچکترین بودجه ای برای آن در نظر گرفته نشده است و این در حالی است که برای امورات دیگر هزینه های سنگین و عجیب و غریب صرف می گردد که چندان هم مفید فایده نبوده و فقط بار مالی قابل توجه آن درخشان و خیره کننده است به عنوان مثال کنگره بزرگداشت شاعر شهیر و عزیز شهرمان استاد مردانی (رحمت الله علیه) که فقط در سال گذشته ۳۶۰۰۰۰۰۰ ریال هزینه داشته است و البته این مثالی است از کارهای فرهنگی و سالم!

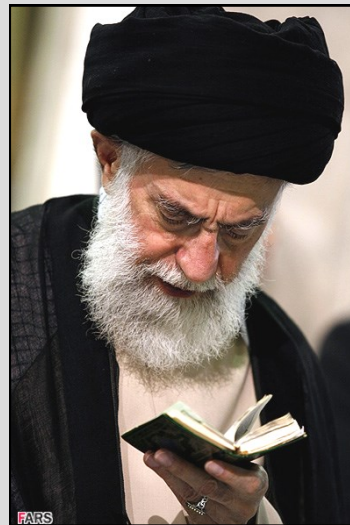
اما اگر بخواهیم در راستای ترویج فرهنگ وارداتی و ضد فرهنگی مانند ترویج و آموزش ساز و تنبور گام برداریم خیل حمایت ها و تحسینها را همراه خود خواهیم دید و متولیان فرهنگی کشور را می بینی که در ترویج آن گوی سبقت را از یکدیگر می ربایند. چرا برای امری چنان مهم و معنوی که می تواند در این زمانه مأمّن و پناهگاهی برای جوانان و نوجوانان باشد کوچکترین سرمایه گذاری صورت نمی گیرد و بجز حرکتهای خودجوش، ما شاهد هیچ حرکت دیگری از سوی متولیان امر نیستیم و این جای تأسف و افسوس فراوان دارد. مسلماً این مهم باید از طریق دلسوزان پی گیری شود تا سیاستگذاران کلی در جهت

بی شک همه‌ی ما از دیدن نوجوانی که تمامی جذابیت های بیرون را کنار گذاشته و تصمیم بر گرفتن سه روز روزه در گرمترین و بلندترین روزهای سال کرده و با خواهش و تمنا از پدر و مادر خود اجازه گرفته تا بتواند از این برنامه خودسازی استفاده ببرد خوشحال می شویم و شادمان و از سوی دیگر زمانی که دست رد بر سینه این نوجوان زده می شود و او را از بیتوته کردن در خانه خدا محروم می کنند نیز ناراحت خواهیم شد.

عجیب است که در این زمانه هیئات ائمه مساجد به خود جرات می دهند و می گویند ما اجازه برگزاری اعتکاف را نمی دهیم! عجا آنها خادمند یا صاحب خانه؟! و از آن عجیبتر اینکه ما از زبان مسئولی (ی-ا) می شنویم که در صورت وجوب اعتکاف در روز ۱۶ ماه رجب برای بعضی افراد، ما آنها را از مسجد بیرون می کنیم و نمی توانیم پذیرای آنها باشیم! در جواب خواهش معتکفین مبنی بر روشن کردن کولر، بفرمایند «همینه که هست هرکه شرایط بهتری می خواهد می تواند به خانه اش برود!!!!» ظاهراً ما جایگاه خود را فراموش کرده ایم! نه به دنبال خدمت نبوده، بلکه به دنبال اثبات.....

و آخرت خود بردارد کسی تردید داشته باشد. بی شک همه ی ما از دیدن نوجوانی که تمامی جذابیت های بیرون را کنار گذاشته و تصمیم بر گرفتن سه روز روزه در گرمترین و بلندترین روزهای سال کرده و با خواهش و تمنا از پدر و مادر خود اجازه گرفته تا بتواند از این برنامه خودسازی استفاده ببرد خوشحال می شویم و شادمان و از سوی دیگر زمانی که دست رد بر سینه این نوجوان زده می شود و او را از بیتوته کردن در خانه خدا محروم می کنند نیز ناراحت خواهیم شد. اینجانب بسیار مشاهده کرده ام جوانان و نوجوانانی را که در آخرین روزها به سازمان تبلیغات مراجعه نمودند ولی با جواب وقت ثبت نام تمام شده است مواجه گشتند!

توصیه‌هایی از مقام معظم رهبری = ۲ سه روز از فصل رویش

جزو رویش‌های انقلاب است. من یک وقت عرض کردم که انقلاب ما ریزش دارد، اما رویش هم دارد؛ رویش‌ها بر ریزش‌ها غلبه دارند. پس خوشا به حالتان معتکفین عزیز. توصیه‌ی من این است که در این سه روزی که شما در مسجد هستید، تمرین مراقبت از خود بکنید. حرف که می زنید، غذا که می خورید، معاشرت که می کنید، کتاب که می خوانید، فکر که می کنید، نقشه که برای آینده می کشید، در همه‌ی این چیزها مراقب باشید رضای الهی و خواست الهی را بر هوای نفسستان مقدم بدارید؛ تسلیم هوای نفس نشوید. تمرین این چیزها در این سه روز می تواند درسی باشد برای خود آن عزیزان و برای ماها که این‌جا نشستیم و با غبطه نگاه می کنیم به حال جوانان عزیزمان که در حال اعتکاف هستند. با عمل خودتان به ما هم یاد بدهید.

خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۴/۵/۲۸

هیچ وقت در این کشور در طول سال‌های گذشته، از دوران جوانی و نوجوانی ما به یاد نداریم که در ماه رمضان، در مساجد کشور یا در مسجد گوهرشاد مشهد، مردم بیایند اعتکاف بکنند. در ایام البیض سه روز متعارف ماه رجب یا ماه شعبان، ما تعداد معدودی در قم دیده بودیم که اعتکاف می کردند؛ آن هم غالباً طلبه‌ها. در غیر آن معمول نبود. امروز در ایام اعتکاف، دانشگاه‌ها و مساجد و سرتاسر کشور و مساجد جامع، مملو از معتکفین است؛ علاوه‌ی بر آن، در دهه‌ی آخر ماه رمضان، جمعیت عظیمی مشغول اعتکاف بودند. چه کسانی؟ پیرمردها؟ پیرزن‌ها؟ نه، همین جوان‌ها، جوان‌ترین‌ها. این دیگر در دنیا نظیر ندارد. این نسل جوان امروز ماست. امروز گرایش به دین و ارزش‌های انقلابی، وجه غالب جامعه است.

دیدار با مردم گرمسار ۸۵/۱۱/۲۱

در ایام اعتکاف در ماه مبارک رجب، در بسیاری از مساجد سراسر کشور، جوانان ما، زنان و مردان از قشرها و سنین مختلف، رفتند و در مسجد ماندند؛ سه روز روزه گرفتند و با خدا مانوس شدند. بعد از آن هم با گریه و اشک و آه، مسجد را وداع گفتند و بیرون آمدند، تا برای سال آینده آماده شوند. عزیزان من! این برای یک جامعه، علامت خوبی است. «الذین ان مکنا هم فی الارض اقاموا الصلوة» علامت یک حکومت الهی، علامت یک حرکت صحیح و دارای جهت گیری صحیح است. این را جدی بگیرید و تقویت کنید.

دیدار با طالب و مردم قم به مناسبت ۱۹ دی ماه

همین دانشگاه تهران ما، همین مسجد دانشگاه، شاهد عبادت و راز و نیاز و نماز جماعت و اعتکاف و روزه‌داری برجسته‌ترین جوانان این مملکت است. بهترین جوانان هر کشور، جوانانی هستند که صاحب فکر و با اندیشه باشند. قاعدتاً و غالباً در میان دانشجویان، این‌طور کسانی به صورت وافر پیدا می شوند؛ البته در بین غیر دانشجویان هم این‌طور جوانان خوب هستند، ولی در زمان قدیم - زمان ما که جوان بودیم - در میان دانشجویان، در دانشگاه تهران و بعضی دانشگاه‌های دیگر و در همه‌ی ایران، شاید هزار نفر اعتکاف نمی کردند. در قم که مرکز دین و عبادت بود، شاید چند صد نفر طلبه اعتکاف می کردند. معمول نبود؛ مردم دور بودند.

خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۴/۱۲/۱۰

رجب، ماه صفا دادن به دل و طراوت بخشیدن به جان است؛ ماه توسل، خشوع، ذکر، توبه، خودسازی و پرداختن به زنگارهای دل و زدودن سیاهی‌ها و تلخی‌ها از جان است. دعای ماه رجب، اعتکاف ماه رجب، نماز ماه رجب، همه وسیله‌ای است برای این که ما بتوانیم دل و جان خود را صفا و طراوتی ببخشیم؛ سیاهی‌ها، تاریکی‌ها و گرفتاری‌ها را از خود دور کنیم و خودمان را روشن سازیم. این فرصت بزرگی است برای ما؛ به خصوص برای کسانی که توفیق پیدا می کنند در این ایام اعتکاف کنند.

خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران ۱۴/۵/۲۸

خوشا به حالتان معتکفین عزیز. پدیده‌ی اعتکاف یکی از رویش‌های انقلابی است. ما اول انقلاب این چیزها را نداشتیم. اعتکاف همیشه بود. زمان جوانی ما وقتی ایام ماه رجب فرا می رسید، در مسجد امام قم - آن هم فقط قم؛ در مشهد من اصلاً اعتکاف ندیده بودم - شاید پنجاه نفر، صد نفر فقط طلبه اعتکاف می کردند. این پدیده‌ی عمومی؛ این که ده‌ها هزار نفر در مراسم اعتکاف شرکت کنند، آن هم اغلب جوان،

برگزاری مراسم جشن اعیاد شعبانیه در هیأت فاطمیان

الاسلام رصاف و مولودی خوانی مداحان هیأت برگزار گردید. حجه الاسلام رصاف در این جلسه، پیرامون صبر و اوصاف صابرين مطالبی را ارایه دادند.

حسین، حضرت ابوالفضل و امام سجاد علیهم السلام برگزار نمود که شب چهارم به میزبانی یکی از اعضای هیأت و در منزل ایشان و شب پنجم همزمان با مراسم هفتگی در مسجد امام حسن مجتبی (ع) همراه با سخنرانی حجه

هیأت فرهنگی مذهبی فاطمیان در راستای اجرای برنامه‌ی محوری خود که بزرگداشت مراسم های مذهبی در سطح شهرستان می باشد، در شب های چهارم و پنجم ماه شعبان، مراسم جشنی را به مناسبت میلاد ۳ نور ولایت «امام

صفحه ۷

خود را نشان می دهند و آن چه اصالت دارد، عمل است. باید جلوه ها و نمونه های عملی معنویت را در زندگی روزمره و شرایط طبیعی و عادی زندگی به مردم نشان داد و از طریق وسایل مختلف، بویژه رسانه ی ملی، این موضوع را برای مخاطب عام تبیین کرد.

۶- سامان دهی فعالیتها و سازمان دهی عمل کرد نهادهای مختلف:

فعالیت های متنوع و مختلفی که هم پوشانی ندارند و گاه با هم تعارض پیدا می کنند، به جای کمک به ترویج معنویت، خلل های جدی در کار ایجاد می کنند. نمی توان پذیرفت یک برنامه ی سیما از معنویت حرف بزند و بلافاصله در برنامه ی بعدی، مادیت ترویج شود؛ یک درس در برنامه ی آموزشی سخن از معنویت بگوید و بقیه ی مواد آموزشی و نظام تعلیم و تربیت و اساتید، آن موضع را نقض کنند. اگر قرار است مثلاً مخاطب عام در ماه های رجب و شعبان برای ماه مبارک رمضان آمادگی معنوی پیدا کند، لازم است همه ی اجزاء و ارکان نظام در همین راستا عمل کنند.

۷- کار عملی برای تولید و عرضه ی محصولات فرهنگی در راستای ترویج معنویت:

برای موضوعاتی مثل مراقبت معنوی شخصی یا برنامه های معنوی ماه مبارک رمضان، می توان محصولات فرهنگی خاص تولید کرد و برای آن، نظرات کارشناسان روان شناسی و رسانه ها بسیاری از مباحث نظری را به صورت دستینه [۲] های جذاب و کاربردی یا نمونه های مشابه عملیاتی و برای استفاده ی عملی شخصی با این دیدگاه کاربردی کرد.

این ها و بسیاری دیگر از راه کارها برای ساخت ادبیات نو و عرضه ی مضامین معنوی در قالب جدید البته تنها در صورتی اثربخش است که مخاطب عام، روح معنوی انقلاب اسلامی را با تمام وجود لمس کند. روشن است که هر رفتار غیر معنوی و غیر الهی، این دعوت را مخدوش می سازد و هر عملکرد الهی و معنوی به همان نسبت این دعوت را تقویت می کند و سرعت می بخشد.

[۱]. متن سخنان رهبر انقلاب، برای رعایت اختصار ذکر نشده است. در صورت نیاز می توان برای هر بخش، نمونه های فراوانی از سخنان ایشان را آورد.

Hand book. [۲]

دستی تازه به افشاندن قطره ها

است و کهنه نمی شود، این نیاز و تقاضا هم تازه و جدید است و کهنه نمی شود.

۲- توجه به خانواده به عنوان پایگاه نشر ارزشها:

خانواده در تعلیم دینی، کانون ابتدایی و اساسی تربیت و پرورش معنوی و رکن اصلی نشر ارزش های معنوی است. شاید به همین دلیل در فرهنگ مادی، نخست این کانون از میان می رود و در فرهنگ دینی نخست این کانون احیا می شود.

۳- توجه به جوانان و حفظ رویکرد جوانانه در دعوت به معنویت:

جوانان ارزشمندترین مخاطبان برای سرمایه گذاری مطمئن و اثرگذارترین بخش جامعه برای تغییر و تحول هستند. هر رویکرد مبتنی بر حضور و تأثیر جوانان، رویکردی است که خود را به آینده پیوند زده و ضمانت اجرا و بقا و تأثیر خود را در درازمدت جست و جو می کند. تجربه ی این سالها هم نشان داده که فعالیت های مختلفی که چنین رویکردی داشته اند، با سرعت، شتاب و توفیق افزون تری به حاصل رسیده اند.

۴- ارائه ی محتوا بر اساس اقتضائات متفاوت مخاطبان:

یکی از مهم ترین مشکلات موجود در عرصه های فرهنگی، ارائه ی محتوای واحد و ثابت برای مخاطبان مختلف و دارای سطوح و ظرافت ها و شرایط گوناگون است. به طور خاص مفاهیم معنوی باید لزوماً برای هر مخاطبی، جداگانه عرضه شود و برای هر کس، به اقتضای ظرفیت و توان فهم و میزان نیاز و توقع تعریف گردد.

۵- تبیین نمونه های عملی معنویت در زندگی روزمره:

تمام بحث های نظری و گفتارها و کلمات در مقام عمل، ارزش و اهمیت

ناگزیر بر اساس شرایط و احوال مخاطب و اقتضائات زمان و مکان تعریف می شود. با توجه به این شرایط و بر اساس تجربه هایی که دیگران داشته اند و در کشورها و جوامع دیگر عرضه کرده اند، می توان نوآوری های جدی داشت و در ادبیات و صورت و نوع عرضه ی این پیام های معنوی تصرف کرد. امروزه باید هر هدفی در عرصه ی اجتماع را از خلال ترویج گروه های مرجع و در ضمن تبیین یک سبک و شیوه ی زندگی دنبال کرد و با رعایت توقع و ذائقه و ذوق ایرانی و زبان و فهم نسل جدید، در متن زندگی روزمره و در قالب های مختلف -از پیام کوتاه تلفن و فایل های تصویری اینترنت گرفته تا استفاده از ظرفیت های موسیقی و...- راهی برای تأثیرگذاری بر مخاطب یافت.

ساخت این ادبیات نو و عرضه ی مضامین معنوی در قالب های جدید، نیاز جدی امروز ماست؛ در مقابل مخاطبی که خواه و ناخواه با گذشتگان خود متفاوت است و البته ذوق و ذائقه اش به دلیل مصرف محصولات فرهنگی تازه، تغییر یافته است. مخاطبی که گاه حتی برخلاف ظاهر و نمایش و ظهورش در بُن جان و عمق وجود، همچنان شرقی و ایرانی و باورمند و دین مدار است. برای نوآوری و شکوفایی در معنویت، آن چه از سخنان رهبر معظم انقلاب برمی آید، شاید در چند محور قابل شمارش باشد: [۱]

۱- توجه به قرآن کریم به صورت جدی و همگانی:

اهتمام به قرآن، رسالت اساسی نظام اسلامی و حاجت ابتدایی برای ترویج معنویت است. «ان هذا القرآن فی کل زمان غرض جدید». قرآن به سرچشمه ی طراوت و تازگی، وصل

و بنیان گذار بزرگ آن مورد تأکید و اهتمام قرار داده اند. حقیقت معنا یکی است؛ چون جوهر دعوت های آسمانی و الهی -تشنگی نسبت به حقیقت- نیز همیشه هست؛ در همه ی زمان ها و مکان ها. آن چه از ما انتظار می رود، نوآوری است در این عرصه ها:

نخست؛ نوآوری در تبیین مفاهیم و حقایق معنوی و نیز جمع بین عقلانیت و نظام مندی، تمسک به اسباب و سنن الهی در نظام خلقت از یک طرف و بین ایمان به غیب و کرامات اولیاء، حقایق غیر مادی و خرق عادات و استثنائات، مدارج معنوی اهل معرفت و تبیین صحیح و منطقی سازگار میان این دو جهت از طرف دیگر در کنار ارائه ی مناسب این حقایق به شیوه ای معتدل و سلیم؛ چنان که نه به دامان خرافات و اوهام درافتد و نه از انکار و تکذیب سربرآورد.

دوم؛ نوآوری در تعریف معنویت و فاصله گرفتن از تعریف قالبی و سنتی که گاه به زهد صوفیانه و رهبانیت درآمیخته است. آن چه اسلام ارائه می کند، معنویت پیش رو و فعال در متن زندگی است که «جُلُوسُ الْمَرْءِ عِنْدَ عِيَالِهِ» را «أَفْضَلُ مِنَ الْإِعْتِكَافِ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ» می بیند و «نَظَرُ الْوَالِدِ إِلَى الْوَالِدِيَّةِ حُبًّا لَهَا» را عبادت می داند، از انسان می خواهد حتی در راه رفتن و غذا خوردن هم قصد تقرب کند و در هر حرکت و رفتار روزمره ی خود راهی به سوی خداوند بجوید. در طلب رضای او باشد و در همه ی اجزا و ابعاد زندگی، خدا را ببیند و به تعبیر یکی از اهل معرفت «اگر در سوزن هم نخ می کند، به خاطر خدا این را انجام دهد.»

سوم؛ نوآوری در شیوه ی ارائه ی پیام معنوی. قالب و فرم ارائه ی پیام،

نیاز فطری و طبیعی انسان به معنویت چون نیاز گیاه و گل به آب و آفتاب بدهی است. گل را بدون آفتاب و آب، تنها می توان مصنوعی تصور کرد؛ طراوت و شادابی گیاه و گل به نور است و آب.

انسان زمینی در هر برهه ای از تاریخ و در هر پاره ای از جغرافیای جهان، نیازمند این ارتباط و پیوستگی معنوی و آسمانی است تا حیات انسانی خویش را حفظ کند. از این رو اساسی ترین رویکرد ادیان و آئین های مختلف - هر کدام با بهره ای خاص - همواره تربیت و پرورش معنوی انسان بوده است.

در این میان اسلام به عنوان کامل ترین نسخه ی دعوت الهی از انسان، برترین نظام تربیت معنوی را عرضه کرده و در طول قرن ها دعوت در تعلیم پیشوایان دینی و عالمان و فرزندان، مجموعه ای از غنی ترین آموزه ها و متون را در این حوزه به یادگار باقی نهاده است.

امروز رویدادها و تحولات اجتماعی و فرهنگی گوناگون جهانی نیاز و تقاضای بسیار جدی و روشنی را در حوزه ی معنویت پدید آورده اند. شرایط ما در محیط اجتماعی و فضای فرهنگی داخل کشور، چندان با این نیاز جهانی فاصله ای ندارد؛ بلکه به دلیل ساختارهای فرهنگی - اجتماعی و پیشینه های تاریخی ظرفیت ها و زمینه های بسیار مساعدتر و تقاضایی جدی تر را نشان می دهد.

اینک ما هستیم و این حقیقت، مائیم و این نیاز، مائیم در میانه و در یک سوی دریایی بی کرانه از آب زلال معنویت که پیش رویمان موج می زند و در سوی دیگر، کوبری عطشناک که از شوره زار مادیات ترک برداشته و در انتظار قطره های حیات بخش است.

آب هست و کوبری؛ از آغاز حیات، اما هربار دستی تازه می خواهد به افشاندن این قطره ها، ابری تازه می جوید برای بارش این رحمت سیال.

مأموریت امروز ما برداشتی تازه و فهمی جدید و عرضه ای متناسب از این حقیقت است.

این بارش و رحمت فیض مداوم همراه تازه است و «كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِی سَأْنٍ» هر بارش نو و هر فیض تازه و هر قطره ی جدید، جامی نو و دستی دیگر از دریافت و فهم می طلبد که «فَسَأَلْتُ أَوْدِيَةَ بِقَرِّهَا»؛ همه برای دریافتی نو و فهمی تازه و الهامی جدید به اقتضای شرایط، اوضاع، مخاطب و نیاز متفاوت و مختلف از آن رحمت مکرر و مداوم.

شاید همین وظیفه ی ما باشد؛ نه در سال نوآوری و شکوفایی که در هر سال و هر ماه و هر روز. برای تحقق هدفی که رهبری به عنوان اساس و بنیان تعلیم و اهداف انقلاب اسلامی

نمایش «شبیہ عباس» در تالار نصراله مردانی برگزار می شود

واحد تفحص سیره ی شهدا با همکاری واحد هنرهای نمایشی کانون فرهنگی پیامبر اعظم (ص) در نظر دارد در تاریخ های ۲۳ و ۲۴ مرداد ماه به مناسبت سالروز آزادسازی اسرای جنگ تحمیلی نمایشی را با عنوان

شبیہ عباس « در محل تالار مرحوم نصراله مردانی اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان پس از نماز مغرب و عشا برگزار نماید ، لذا از خانواده های محترم شهدا ، جانبازان و آزادگان و ادارات و نهادهای فرهنگی شهرستان دعوت به عمل می آید جهت تماشای تلاش اعضای کانون در این بزرگداشت مقام آزادگان شرکت نمایند . لازم به ذکر است تماشای این نمایش به صورت رایگان می باشد .

ویژه نامه ماهنامه شهرسبز

«کانون»

نشریه داخلی کانون فرهنگی پیامبر اعظم (ص) هیأت فاطمیون کازرون زیر نظر شورای نویسندگان صفحه آرا: هادی صنعتی

صفحه ۸

سال اول / شماره اول / ویژه نامه اعتکاف

توصیه هایی از مقام معظم رهبری = ۳ ذکر بی انتهاست

اهمیت ذکر

همه ی این فرائض و احکام الهی حدی دارند، اندازه های دارند، که وقتی به آن حد و مرز رسیدند، تمام می شود؛ تکلیف تمام می شود؛ «الَّا الذَّکْرُ»؛ مگر ذکر. «فَلَيْسَ لَهُ حُدٌّ يَنْتَهِي إِلَيْهِ»؛ ذکر حد ندارد؛ اندازه های ندارد، که وقتی این اندازه ذکر و یاد حاصل شد، بگوئیم دیگر بس است؛ دیگر لازم نیست.

بعد خود حضرت توضیح می دهد و می فرماید: «فَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْفَرَاضَ فَمَنْ آدَاهُنْ فَهُوَ حَدُّنْ»؛ هر کس فرائض را ادا کرد، آن ها را به حد و مرز خود رساند. «وَوَ شَهْرُ رَمَضَانَ فَمَنْ صَامَهُ فَهُوَ حُدُّهُ»؛ مثلاً ماه رمضان که تمام شد، شما این فریضه را به مرز خودش رساندید؛ تمام شد و دیگر چیزی بر شما واجب نیست. [...] بقیه ی فرائض و واجباتی که هست، همه از همین قبیل است، مگر ذکر؛ «الَّا الذَّکْرُ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَنْ يَرْضَ مِنْهُ بِالْقَلْبِ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ حُدًّا يَنْتَهِي إِلَيْهِ.» خدا به ذکر قلیل راضی نشده است؛ حدی برای آن قرار نداده است که بشود به آن حد رسید. «ثُمَّ تَلَا» بعد حضرت این آیه را تلاوت فرمود: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا.» اهمیت ذکر این است.

در دنباله ی آیه می فرماید که: «هُوَ الَّذِي يَصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ.» مرحوم علامه ی طباطبائی رضوان الله علیه در المیزان می فرماید این آیه ی شریفه در مقام تعلیل برای امر «اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا» است؛ یعنی این ذکر کثیری که از شما خواسته شده است، به این خاطر است که خدای را یاد کنید که این خدا همان کسی است که «يَصَلِّي عَلَيْكُمْ»؛ بر شما درود می فرستد، صلوات می فرستد. خدای متعال

هدف هم ظلمات است. اگر نه، معنویت غالب شد، دین غالب شد، انسانیت غالب شد، فضائل اخلاقی غالب شد، خیرخواهی غالب شد، صدق و راستی غالب شد، این می شود نورانیت. اسلام و قرآن ما را به این دعوت می کنند. خدای متعال و ملائکه ی او ما را برای این تجهیز می کنند که از آن ظلمات خلاص کنند و ما را وارد این وادی نور کنند. ذکر خدا را بکنید؛ این هم علت و دلیلش.

ما در تربیت اسلامی عقب هستیم

از این مقولات نمی شود فارغ شد. واقعا اگر ساعت های متمادی هم ما درباره ی همین مسائل معنوی و آن چه که به درد دل ما می خورد، بپردازیم، زیاد نیست. حقیقتش این است؛ من به شما عرض کنم ماها عقیبیم. ما به قدر اقتضای نظام اسلامی در تربیت اسلامی پیش نرفتیم. حالا بعضی می گویند ما مثلاً در مقوله ی فرض کنید که سازندگی، فناوری، چه و چه بیشتر از این می توانستیم پیش برویم، ولی پیش نرفتیم. اما آن چه که ما بیشتر از همه ی مقولات و همه ی عرصه ها باید در آن پیش روی می کردیم و نکردیم، همین عرصه ی معنویات و خودسازی و دل را آراستن و اخلاق را زیور دادن است. ما در این زمینه ها انصافا عقیبیم. اگر بخواهید یک نمونه برای آن چه که شایسته ی ماست، پیدا کنید، نگاه کنید به دوران دفاع مقدس. ببینید آن

صلوات را به شما می فرستد. «هُوَ الَّذِي يَصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ»؛ نه فقط خدای متعال، ملائکه ی الهی هم بر شما مؤمنین درود و صلوات می فرستند که صلوات از طرف پروردگار رحمت اوست؛ صلوات از ملائکه استغفاری است که برای مؤمنین می کنند؛ «وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا» که در آیات قرآن هست. چرا این رحمت و این صلوات و این استغفار را ذات اقدس حق و فرشتگان الهی برای شما از عالم غیب، از ملائکه اعلی می فرستند؟ «لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ»؛ برای این که شما را از ظلمات نجات بدهند، به نور بکشانند؛ که داستان این ظلمات و مفصلی است. ظلمات در اندیشه ی ما، ظلمات در قلب ما، در خلقیات ما؛ و نور در مقابل این هاست.

عمل هم می تواند ظلمانی باشد، هم می تواند نورانی باشد. ذهن و فکر و عقاید انسان می تواند نورانی باشد، می تواند ظلمانی باشد. خلقیات و صفات انسان می تواند ظلمانی باشد، می تواند نورانی باشد. حرکت اجتماعی یک ملت می تواند به سمت ظلمات و تاریکی باشد، می تواند به سمت نور باشد.

اگر بر ملتی، بر کشوری، بر هیأت حاکمه ای، بر فردی، شهوات غالب شد، خشونت ناشی از حیوانیت غالب شد، حرص غالب شد، دنیا داری و دنیا طلبی غالب شد، این ظلمات است؛ حرکت ظلمانی است، جهت ظلمانی است،

به یاد قبر یک در یک و نیم متری باش ...!

طلبه شهید علی بازیار

شهید علی بازیار در دوران کودکی و نوجوانی خود را مانند دوستان هم سن و سال خودش به مبارزه با رژیم شاه و برگزاری کلاس های عقیدتی و سیاسی و کمک کردن به مردم ناتوان سپری کرد و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، در کنار دیگر هم زمانش در جنگ حق علیه باطل شرکت کرد که این دوره مقارن بود با دوران طلبگی شهید علی بازیار.

از خصوصیات شهید این بود که همواره بر ادای فریضه ی نماز شب اهتمام داشت و دیگران را نیز به این امر مهم سفارش می نمود. از تمسخر دیگران به شدت ناراحت می شد.

یکی از هم زمانش تعریف می کند که: « در نزدیکی های غروب یکی از روزهای جنگ، بچه ها دور هم جمع شده بودند و تعریف می کردند و چای می خوردند، شهید علی بازیار هم کنار آن ها نشست و مشغول تعریف شدند که یکی از دوستان چنین گفت: علی آقا! این رفیق ما (و اشاره کرد به یکی از هم زمانش) کرامات زیادی داره، مثلا یکیش اینه که چشماش در حالت عادی سالمه ولی وقتی می خواهد آر پی جی بزنه چند صد متر اون ورتر می زنه. شهید علی بازیار یک دفعه به شدت ناراحت شد، چای را روی زمین ریخت و با ناراحتی رفت. وقتی بچه ها علت کار شهید بازیار را جویا شدند چنین گفت:

« لا یسخر قوم من قوم غسی ان یتوبن خیرا منکم »

بخشی از وصیت نامه ی شهید علی بازیار: « احساس می کنم که همه چیز از همه طرف متوجه من شده است، آسمان بر من تنگ شده، گویا زمین از وجود من احساس سنگینی می کند ... هر وقت دوستی شهید می شود احساس می کنم که به قیامت و شهادت و ملاقات خدا نزدیک تر شده ام، اما الان می بینم که همه خیال بوده است، آن چه عاشقش بودم منیت خودم بود و آن چه عاشقم بود همین طور. آن چه در انتظارم بود ظلمت بود و آتش و عرم پوچ بود و هیچ ... برادرم و خواهرم، به جهان ببندیش! به اطرافت نگاه کن! چه می بینی؟ به قیامت نظر کن! به شب اول قبر! به عمران دنیا و به خانه و کاشانه مشغول نشو! که سلاطین در بهترین کاخ ها بودند ولی عمرشان چه قدر بیشتر از من و شما بود ...؟

به یاد قبر یک در یک و نیم متری ات باش ...! هر وقت خواستید چیزی صدقه بدهید به اسم همه ی شهدا صدقه بدهید، از شما می خواهم که خون شهدا را فراموش نکنید، نماز را سر وقت بخوانید، دعا را از نان شب واجب تر بدانید، به یاد اشک یتیمان و بیوه زنان باشید ... »

و سرانجام شهید علی بازیار در تاریخ ۵/۵/۱۳۶۲ در منطقه ی تپه ی کله قندی مریوان به تیربار بسته شد و جسم مطهرش همان جا ماند. تپه ی کله قندی مدت ها در دست نیروهای عراقی بود و پس از آن هم با همه ی تلاش دوستان و خانواده ی شهید، هیچ گاه هیچ اثری از جسم او یافت نشد و همان طور شد که خودش می گفت: « دوست دارم پودر شوم و اثری از من باقی نماند.

روحش شاد و یادش گرامی باد

یار خدا را بگردن جز سارست برادر با کف دست در دل کف دست

تقوا و حجت - از آن - است که منزه است در حق تعالی

کسب علم، آقا ص، آمدن دل بر آری و نای از الله و به

در قافله ی راه رسیدن، خوار و سرزن، از سر راه

بیتل حضرت

اسم هفتگی هات فاطمیون

چهارشنبه شبها
بعد از نماز مغرب و عشاء - مسجد امام حسن (ع)

ای که مرا خوانده ای

را لایق شایسته ای